

па отпослѣ ся минали на рѣкѣ, ако бы да станатъ причина за повръщаніе на давіятѣ, въ такъвъ случай врѣмято което ся опрѣдѣлява за прошеніето, ще ся брои отъ деньтъ, когато ся докаже прѣправката на тѣя записи, или лукавството на противника, или пакъ отъ деньтъ, когато ся минали на рѣдѣ покрѣтитѣ книги. Обаче въ тоя день, това трѣба да ся докаже съ здрави и правилни книги.

Членъ 129). Прошеніето за повръщаніе на давіятѣ, ако бы да е за, че двата иляма сѣ противъ единъ на други, това врѣмя ся брои отъ деньтъ, когато ся е съобщилъ послѣдніятъ илямъ.

Членъ 130). Когато ся случи да умрѣ отсѣденіятъ, врѣмято за повръщаніе на давіятѣ ся задържава съобразно съ 103-ья членъ, който ся каза по горѣ относительно за да стане една давія истинафъ, а останалото врѣмя, ще ся брои отъ деньтъ, когато ся събщи рѣшеніето на наследниците на покойніятъ.

Членъ 131). Врѣмято което ся опрѣдѣлява за повръщаніе на давіятѣ, като ся свърши, тогава вече отсѣденіятъ нѣма право да подава прошеніе. Обаче който е тѣжиміятъ въ повръщаніе на давіятѣ, даже и да не е подалъ съ врѣмя прошеніе, за да ся повърни давіята за други нѣкои рѣшенія въ илямтъ станжли върху му, когато тѣи трѣбвало, да сѣ были въ неговѣ ползѣ, то до свършваніето на сѣдѣтѣ, която става спорядъ прошеніето на другѣтѣ странѣ, и тя ще има право да подаде прошеніе за повръщаніе на давіятѣ, за рѣшенія станали противо ѣ както горнитѣ.

Членъ 132). Който иска да повръща нѣкоя давія, трѣба да подаде прошеніе, ако е въ Цариградѣ на главното управление на търговіятѣ, а ако е по вѣнъ на най голѣмѣя чиновникъ на мѣстнѣтѣ власть, и ще ся възлага на онова сѣдилище, или на истинафа които сѣ дали илямтъ,